

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 7. Paupertas etiam per miracula fit liberalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

mas? Habebo itaque cura, ut te meliorem tibi reddam, quam accepi. Vicit *Æschines* hoc munere *Alcibiadis* parem diuitijs animum, & omnem iuuenum opulentorum munificentiam. Vides, quam animus inueniat liberalitatis materiam, etiam inter angustias? Videtur mihi dixisse: nihil egisti, fortuna, quòd me pauperem esse voluisti: expediam nihilominus dignum huic viro manus; & quia de tuo non possum, de meo dabo. Neque est, quod existimes illum vilem sibi fuisse, qui pretium se sui fecit: ingeniosus adolescens inuenit, quemadmodum *Socratem* sibi daret. Non quanti quaq; sint, sed à quali dentur, perspicendum. Hæc de pauperis Philosophi liberalitate *Seneca*.

§. VII.

Paupertas etiam per miracula fit liberalis.

Quid quòd & *Deus*, pauperibus suppeditat, vnde possint, non solum muneribus animû, sed etiam animo munera æquare, etiam cum aliàs nihil habent; vel certè parum. Dixit *Abbas Euagrius*, fuisse quendam fratrem, qui nihil habuit in substantia sua, nisi tantum *Euangelium*, & ipsam vendidit in pauperum nutrimento: dicens quodam verbo quod memoria dignum est commendari:

S 3

Ipsum

Ex lib. 5.
de vitis
PP. &
Ruffin.
lib. 3.
num. 70a

Ipsam etiam, inquit, verbum vendidi, quod iubet, Vende omnia, & da pauperibus. Abbas Theodorus, cognomento de Pherme, habebat tres codices bonos. Et cum venisset ad Abbatem Macarium, dixit ei: Habeo tres codices, & proficio ex lectione eorum. Sed & fratres petunt eos ad legendum, & ipsi proficiunt. Dic ergo mihi quid debeo facere? Et respondens senex dixit: Boni sunt quidem actus: sed melius omnibus est nihil possidere. Quod cum audisset, abiit, vendidit memoratos codices, & dedit indigentibus pretium ipsorum. Quin et munera pauperum extendit Deus, ut extenderet liberalitatem. Indicat hoc hydria farinae, & lecythus olei, ex quibus Elia elemosyna est collata. Nam hydria farina non defecit, & lecythus olei non est imminutus. Pari pacto a paupere Christo dati quinque panes, & duo pisces in immensum multiplicati sunt. Ita S. Lydwinae pauperis Virginis vinum, quod pauperibus dedit, in vasculo creuit. Quid, quod pauper adeo fuit opulentus, ut diuitibus, & adeo regibus ipse daret? Carilephum Presbyterum bubali colla mulcentum, reperit inter venandum Francorum rex Childebertus, eum verbis asperis ex eo loco facessere iussit. At ille memora

3. Reg. 17.

16.

Matth.

14. 17.

Sur. 1. Iulij.

memor patientiæ ac mansuetudinis Christi, mitissimè respondens, regi etiam vini poculum obtulit, ex vuis, eo loci prodigiosè expressis. Rex contempto musto rustico, cum indignatione, abscessit. Sed equo obrigescente, diuinitus coactus est subsistere, atque opem Carilephi implorare. Et ope, & exhortatione adiutus, oblatis prius poculi potum jam vltro expetijt. *Quod, cum esset allatum sua manu vir Dei obtulit regi vino plenum, qui illud hilariter accipiens, totum vinum exhausit. Inde etiam alijs, qui aderant, bibentibus, rogabat eos sacerdos Christi, ut tertio, & quarto biberent, usq; ad satietatem, dicens de pleno semper impertire eum, quem non opprimat in largiendi voluntate paupertas: nec unquam animam diuitem facultate destitui: nec posse abundare hominem mente mendicum.* Ita factum est, ut copiosa multitudo, quæ cum rege erat, ad satietatem biberet, nec vinum tamen in vase minueretur. Sed quid mirum, si vas plenum vino remansit sacerdotis Carilephi meritis, cum ipse author vite, qui quinq; panibus quinque hominum millia satiauit. promiserit, maiora eos facturos, qui in eius nomine essent credituri? Ecce quomodo rex fuerit quasi diues in silua, cum nihil haberet; & Ca-

rilephus quasi pauper, cum in multis diuitijs esset? Tam diues est paupertas, vt liberalis esse queat etiam in reges; & si deficiat, quod donet, etiam miraculis abundet.

§. VIII.

Paupertas Pacis & Concordia mater, sicut auaritia discordiarum.

Diuitiæ scopus sunt inuidiæ, litium, discordiarum; paupertas amoris, pacis, concordia est incitamentum. Quantos tumultus moueant opes, supra docuimus. Quid conferat paupertas ad pacem Plato testatur, qui ait: *Felix & beata erit ciuitas illa, in qua hæc duo verba MEVM & TVVM non audiuntur, eò quòd communibus rebus, quæ alicuius estimationis sunt, quoad fieri possit, ciues utantur.* Cui enim citius inuidetur, quàm plus habenti? pro qua re sæpius litigatur; quàm pro pecunia? quid magis facit discordes, quàm diuersæ possessiones? Vnde & in religiosis Ordinibus, tanta est concordia; quia ibi, vt amicorum, omnia communia habentur, & duo illa verba MEVM ac TVVM, quàm potest diligentissimè eliminantur. Duo fuere religiosi viri, qui multis annis, sub vno tecto, in vna mensa, simul orarunt, simul cœnarunt; simul labori & quieti vacarunt.

Suprà
c. 5. §. IX.
Act. 4. 32.
Stobæus
ferm. 72.